

[**Ministeren for Handel, Industri og Søfart.**] kun maatte udbetale indtil 2 000 Kr. aarlig til hvert Medlem og altsaa ikke havde Lov til at udbetale større Beløb, hvad gamle Selskaber for adskilliges Vedkommende har Tilladelse til efter Lovforslagets Bestemmelser. I Anledning af denne Bemærkning skal jeg sige, at der er jo intet Sammenligningsgrundlag. For de nye Selskaber og Selskaber, der kun er et eller to Aar gamle, er der intet Sammenligningsgrundlag med Hensyn til Tantième til Bestyrelsen, og derfor er det fundet naturligt at bestemme, at Vederlaget ikke maa overstige 2 000 Kr., medmindre der bliver givet Dispensation, men det vil der ogsaa blive givet i Tilfælde, hvor det viser sig, at de paagældende Bestyrelsesmedlemmers Initiativ og Virkelyst, det Arbejde, de yder i Selskabet, er af en saadan Karakter, at det vil være rimeligt og naturligt at betale dem et større Honorar.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen fremsatte en Udtalelse, som jeg ikke helt forstod. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mente med Politikernes Indtægter. Jeg har det Indtryk, at Politikerne qua Politikere er meget daarligt aflønnede her i vort Land, efter mit Skøn alt for daarligt aflønnede — det sidste gælder for øvrigt ogsaa Ministre, men dem kan jeg jo vanskeligere tale om personlig. At Politikere har andet Erhverv end det at være Politikere, er da naturligt, og hvis en Politikers Dygtighed og Kvalifikationer sætter ham i Stand til at indtjene Indtægter som Bestyrelsesmedlem eller paa anden Maade, saa er disse Indtægter vel ham lige saa vel undt, som de maa være andre Mennesker vel undt.

Sluttelig udtalte det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, at han gerne vilde have Forklaring paa, hvorfor der havde været det, han kaldte en Kunstpause, mellem Udløbet af Loven af 30. Maj 1940 og Fremsættelsen af dette Lovforslag. Ja, for det første vil jeg nu over for denne Udtalelse bemærke, at der har ikke været nogen Kunstpause, for Loven af 30. Maj 1940 er jo ikke tidsbegrænset, den udløber ikke til bestemt Tid, den udløber, naar alle Aktieselskaber her i Landet een Gang har været ramt af Lovens Bestemmelser, og endnu er vi ikke naaet til, at alle Selskaber har været ramt denne ene Gang, saa man kan sige, at den er udløbet. Men naturligvis er det saaledes, at der er Aktieselskaber, der paa et tidligt Tidspunkt blev ramt af Lovens Bestemmelser, eller kom ind under Lovens Bestemmelser, maa jeg maaske hellere sige, og som nu ogsaa har benyttet sig af Lejligheden og har deklareret og udbetalt Udbytte uden at være

ramt af den foreslaaede Lovs Bestemmelser, men jeg kan sige til det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, at jeg kender ikke et eneste Selskab, som i den saakaldte Kunstpause, der har været, har udbetalt et Udbytte til Aktionærerne, som har været højere end det nærværende Lovforslag vilde berettigede det paagældende Selskab til at udbetale.

Sluttelig skal jeg i Anledning af det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensens Bemærkninger sige, at om Forlængelsen af det Forslag, vi her debatterer, og som jeg haaber vil blive ophøjet til Lov, er der ikke truffet nogen Aftale. Det fremgaar af Lovforslaget, at det rammer alle Aktieselskaber, hvis Regnskabsaar udløber inden 1. Juli 1942, men hvad der til den Tid skal ske, det tror jeg nok, de fleste ærede Medlemmer vil være enig med mig i, at det vil det ikke i Øjeblikket være muligt at have nogen begrundet Mening om. Der er altsaa ikke truffet nogen Aftale med Hensyn til Forlængelse af den foreslaaede Lov, hverken under den ene eller den anden Form.

Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen omtalte § 6 og henlede Opmærksomheden paa, at § 6, 1ste Stykke, ikke var i Overensstemmelse med den nuværende Lovs Bestemmelser vedrørende Vederlag og Tantième til Bestyrelsesmedlemmer. Dette er ogsaa rigtigt. Jeg har ment, at det vilde være naturligt at fastslaa — og det er det, Paragraffen skulde give Udtryk for —, at alle Vederlag, der udbetales til Bestyrelsesmedlemmer, hvad enten det er i Form af Tantième, i Form af fast Vederlag, Honorarer eller hvad det nu kan være, kommer ind under Lovforslagets Bestemmelser, saaledes at de paagældende Bestyrelsesmedlemmer ikke kan oppebære større Vederlag end gennemsnitligt i de tre Aar forud for Krigen, der nu engang er taget som Gennemsnitsaarene, medmindre særlige Omstændigheder gør sig gældende og Dispensationsbestemmelsen kan komme til Anvendelse.

Christiani: Jeg vil gerne takke den højtærede Handelsminister for Besvarelsen af de forskellige Spørgsmaal, jeg har tilladt mig at stille, og jeg vil gerne have Lov til at understrege, at jeg særlig var glad ved, at den højtærede Minister ogsaa henviste til Slutningen af § 6, nemlig den Handelsministeren givne Bemyndigelse til Dispensation. Jeg haaber, der herigenom skal være skabt Mulighed for at forhindre de urimelige eller uretfærdige Tilfælde, som ellers kunde være indtraadt.

Jeg takker ogsaa Ministeren for Besvarelsen med Hensyn til Sukkerfabrik-